

2 A 3/2002 - 75

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Jana Zavrtálka a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce **Statutární město Pardubice, Pernštýnské náměstí 1, 530 21 Pardubice**, zast. JUDr. Jaroslavem Beránkem, advokátem se sídlem AK 532 17 Pardubice – Semtín, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, 601 56 Brno**, o přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.11.2001 č.j. 2R 34/01-Hr,

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Olomouci dne 25.1.2002 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.11.2001 č.j. 2R 34/01-Hr, jakož i rozhodnutí prvostupňové vydané Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže dne 26.7.2001 č.j. S 146/01-152/3085/01-JI. Žalobce uvedl, že za základní atribut považuje, zda žalobce – zadavatel - oprávněně pronajal své pozemky subjektům, které předložily žalobci žádost s tím, že na nich chtějí postavit obytné domy. Pokud se tak stalo po splnění zákonem předepsaných náležitostí, nelze mu následující postup přičítat k tíži. Nabídka pronájmu těchto předmětných pozemků byla řádně učiněna a nespočetné množství dalších případných uchazečů mohlo na tuto nabídku pronájmu pozemků reagovat, a tím se fakticky zapojit již v této fázi do výběrového řízení na pronájem pozemků, na kterých mají stát podle záměru žalobce obytné domy. Žádný další uchazeč se nenašel a žalobce proto, aby byla bytová výstavba ve městě realizována, pronajal pozemky schváleným zájemcům. Ti na své nemalé finanční náklady zabezpečili přípravu výstavby bytů, nabídli městu spoluúčast na této výstavbě s tím, že byty budou nájemní s rozhodujícím podílem města, a to po dobu 20 let, a tak je pochopitelné, že nájemci předmětných pozemků chtěli na těchto pozemcích tyto obytné domy vystavět. Má za to, že pokud by orgán dohledu chtěl zpochybňovat následující úkony žalobce, mohli by tak učinit pouze v případě, že by žalobce pochybil při pronájmu pozemků, na kterých má být bytová výstavba realizována. Jestliže pozemky byly nezpochybnitelně pronajaty, je neudržitelný výklad žalovaného, na základě kterého dovedl své rozhodnutí o závažném porušení zákona a o uložení pokuty. Žalobce postupoval plně v souladu se zákonem, když aplikoval na daný případ ustanovení § 50 odst. 1 písm. b) zákona, protože na základě objektivních skutečností bylo možné zadat zakázku pouze jedinému zájemci. Zákon kogentně nestanoví další povinnosti zadavatele než ty, které jsou v zákoně výslovně uvedeny. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce v tom, že bylo vydáno rozhodnutí na základě účelového a spekulativního výkladu o obcházení zákona ze strany žalobce.

Ve svém vyjádření žalovaný uvedl, že kdyby žalobce již při uzavírání nájemních smluv se zavázal i ke spolufinancování zamýšlené stavby, pak by s přihlédnutím k § 2 písm. a) zákona musel postupovat podle zákona a zvolit takovou formu zadání veřejné zakázky, která by odpovídala výši budoucího finančního závazku a že žalobce tento postup nezvolil,

nýbrž smlouvu, ze které pro něj plynul budoucí peněžitý závazek uzavřel s nájemcem pozemků až následně na základě výzvy jednomu zájemci, což se mu jeví jako účelové obcházení zákona. Výstavbou obytných komplexů se zabývá široký okruh subjektů potenciálních uchazečů a tedy nebylo možno tuto zakázku považovat za specializovanou. Co se týče korespondence mezi žalovaným a žalobcem o zjištění předběžného stanoviska k věci žalovaný zdůraznil, že vydaná stanoviska byla formulována pouze na základě informací, které poskytl žalobce, avšak až v průběhu správního řízení vyšlo najevo, že tvrzení obsažená v dotazech se nezakládají na pravdě, protože příslušné subjekty měly vždy uzavřenou nájemní smlouvu na předmětný pozemek, přičemž pronajímatelem byl žalobce, resp. smlouva o budoucí kupní smlouvě byla uzavřena s jiným subjektem, než byl subjekt vyzvaný.

Z obsahu správního spisu, který předložil žalovaný a z listin, které byly soudu k výzvě předloženy, soud jistil tyto rozhodující skutečnosti.

Podle rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26.7.2001 se žalobce jako zadavatel dopustil porušení § 3 odst. 2 zákona č. 194/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“), a to § 50 odst. 1 písm. b) tím, že uzavřel smlouvy o dílo, aniž by prokazatelným způsobem doložil, že subjekty, s nimiž byly smlouvy o dílo uzavřeny, jsou jedinými zájemci, kteří mohou poskytnout plnění veřejných zakázek. Za toto porušení zákona byla uložena pokuta podle § 62 odst. 1 zákona ve výši 120.000,- Kč. Přitom šlo o tyto veřejné zakázky v Pardubicích : 1. Výstavba 126 bytových jednotek (dále jen „b.j.“) na Dubině – byty + TI, 2. Dostavba sídliště Závodu Míru – polyfunkční dům, 3. Výstavba 35 b.j. – infrastruktura pro blok A – ul. Sokolovská, 4. Výstavba 44 b.j. – blok B – ul. Sokolovská, 5. Výstavba 44 b.j. – lok C – ul. Sokolovská, 6. Výstavba 44 b.j. – infrastruktura pro blok C – ul. Sokolovská. Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno a podaný rozklad zamítnut.

K jednotlivým veřejným zakázkám se přiřazují tyto listiny v následující časové návaznosti :

ad 1) Dne 30.4.1999 byla uzavřena nájemní smlouva pronajímatelem Nadací pro rozvoj města Pardubic, přičemž dle nadačního rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl N, vložka 87, byla tato nadace zapsána dne 18.2.1999 a jejím jediným zřizovatelem je město Pardubice. Na straně nájemce stojí CZ STAVEBNÍ HOLDING, a.s. Pardubice. Smlouva se týká 7/8 pozemku p.č. 983 o výměře 20.497 m² v k.ú. Studánka s tím, že nájemce je oprávněn shora uvedený pozemek užívat pouze za účelem bytové výstavby a pokud do konce roku 2001 nebude na daném pozemku zahájena bytová výstavba, tato smlouva se ruší. Dne 27.10.1999 byla uzavřena smlouva o sdružení investorů mezi městem Pardubice a CZ STAVEBNÍ HOLDING, týkající se výstavby tří bytových nájemních domů o 126 bytech v k.ú. Studánka; smlouva je uzavřena na dobu do převodu spoluvlastnických podílů města do výlučného vlastnictví druhého účastníka sdružení. Dne 2.11.1999 byla zaslána podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona výzva k předložení nabídky na provedení výstavby 126 b.j. na Dubině. Dne 9.11.1999 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky tak, že se rozhodl zadat zakázku firmě CZ STAVEBNÍ HOLDING. Dne 12.11.1999 byla uzavřena smlouva o dílo na výstavbu předmětných bytů.

ad 2) Dne 14.10.1998 byla uzavřena smlouva nájemní mezi městem Pardubice a společností ADAM-ZEUS s.r.o., co se týče parcel číslo 1718/1 o celkové výměře 10.100 m² na dobu neurčitou za účelem bytové výstavby. Současně zastupitelstvo města Pardubic dne 16.12.1997 schválilo tomuto nájemci odprodej části parcel 1718/1 o celkové výměře 10.100 m² po kolaudaci objektu. Dne 24.11.1999 byla uzavřena mezi městem Pardubice a společností ADAM-ZEUS a Bytovým družstvem POSEIDON smlouva o sdružení investorů za účelem výstavby čtyř bytových nájemních domů o 244 bytech na parcele č. 1718/1, a to na dobu do převodu spoluvlastnických podílů města k bytovým domům do výlučného vlastnictví družstva. Dne 26.11.1999 byla učiněna výzva dle § 50 odst. 1 písm. b) zákona vůči společnosti ADAM-ZEUS na dostavbu sídliště Závodu Míru – polyfunkční dům. Podle rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 7.12.1999 dostavba předmětné veřejné zakázky Rada města Pardubic rozhodla zadat tuto zakázku této firmě. Dne 8.12.1999 byla uzavřena smlouva o dílo č. 1/030 mezi městem Pardubice a společností ADAM-ZEUS s.r.o. na výstavbu polyfunkčního domu v rámci dostavby sídliště Závodu Míru. Podle dodatku č. 4 ke smlouvě o sdružení investorů ze dne 24.11.1999 mezi smluvními stranami město Pardubice, ADAM-ZEUS a Bytové družstvo POSEIDON se strany dohodly na změně základní smlouvy pod bodem III, bod 3 tak, že společnost ADAM-ZEUS získala jako protihodnotu za své investice možnost realizovat výstavbu budov v rozsahu 260 bytů

jako zhotovitel dle smlouvy o dílo, když mu vznikne za objednateli díla pohledávka na zaplacení ceny díla. Podle závěrečných ustanovení (bod X) je smlouva uzavřena na dobu do převodu spoluvlastnických podílů města k bytovým domům do výlučného vlastnictví družstva. Podle smlouvy o uzavření budoucí kupní smlouvy ze dne 19.4.2000 se dohodlo město Pardubice a Bytové družstvo POSEIDON o prodeji pozemku označeného jako stavební parcela č. 1718/1 rozdělená na díly č. 10022, 10023, 10025 a 10026 s tím, že město Pardubice je označeno jako budoucí prodávající, který se zavazuje budoucímu kupujícímu Bytovému družstvu POSEIDON do 30 dnů od předání pravomocného kolaudačního rozhodnutí na objekt, že s ním uzavře kupní smlouvu.

ad 3-6) Co se týče výstavby infrastruktury pro blok A – ul. Sokolovská, jakož i bloku B a C výstavby bytových jednotek a pro blok C infrastruktury, pro všechny společně platí uvozovací nájemní smlouva ze dne 30.6.1999, podle níž město Pardubice a společnost MERA – Pardubice s.r.o. se dohodly tak, že město jako pronajímatel přenechává do nájmu část pozemku p.č. 2167/2 o výměře 4.700 m² na dobu neurčitou nájemci - společnosti MERA Pardubice za účelem stavby a užívání dvou bytových domů vč. komunikace, chodníků, odstavných ploch a přípojek inženýrských sítí. Zastupitelstvo města Pardubic dne 23.6.1998 schválilo nájemci odprodej části pozemku p.č. 2167/2 v rozsahu pozemku o výměře 4.700 m² v k.ú. Pardubice po nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí na objekt. Podle nájemní smlouvy ze dne 3.9.1999 se přenechává městem Pardubice společnosti MERA Pardubice do nájmu část pozemku p.č. 2167/2 o výměře 2.245 m² za stejným účelem a rovněž i v tomto případě byl zastupitelstvem města Pardubic dne 6.4.1999 schválen odprodej části pozemku č. 2167/2 o výměře 1.475 m² po nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí na objekt (v příloze vyšrafováno jako blok C, kdežto v předchozí smlouvě ze dne 30.6.1999 šlo o bloky B a A). K bloku A byla učiněna výzva dle § 50 odst. 1 písm. b) směřovaná společnosti MERA Pardubice s.r.o. dne 27.9.1999 na výstavbu 35 b.j. – infrastruktura pro blok A – ul. Sokolovská. Dne 4.10.1999 byla uzavřena smlouva o sdružení mezi městem Pardubice a společností MERA Pardubice, co se týče výstavby 35 b.j. na pozemku 2167/2 v k.ú. Pardubice s tím, že smlouva zaniká nejpozději po kolaudaci předmětné stavby. Zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější zakázky ve prospěch firmy MERA Pardubice dne 6.10.1999 a smlouva o dílo byla uzavřena na předmětnou zakázku dne 11.10.1999. Stran bloku B byla uzavřena smlouva o sdružení mezi městem Pardubice a společností MERA Pardubice dne 30.6.1999 za účelem výstavby jednoho bytového domu včetně technické infrastruktury o celkové kapacitě 44 b.j. realizované na pozemcích p.č. 21600/2 a 2252/5 v k.ú. Pardubice.

Majetek získaný při výkonu společné činnosti se stává výlučným vlastnictvím města a takto bude zapsán po dokončení stavby do katastru nemovitostí a po realizaci výstavby stavební společnost odstoupí od nájemní smlouvy k části pozemku, na které byl blok B realizován. Dne 7.7.1999 byla učiněna výzva vůči jmenované stavební společnosti podle „§ 50 odst. 1 písm. . zák.č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek“ dne 7.9.1999 zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky k předmětné zakázce tak, že byla zadána firmě MERA Pardubice a dne 14.9., resp. 4.10.1999 byla uzavřena mezi zadavatelem a jmenovanou stavební společností smlouva o dílo týkající se 44 b.j. v bloku B. Ohledně bloku C byla učiněna nejprve výzva podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona č. 27.9.1999 směřovaná vůči společnosti MERA Pardubice, dne 4.10.1999 byla mezi městem Pardubice a shora uvedenou stavební společností uzavřena smlouva o sdružení za účelem výstavby jednoho bytového domu vč. technické infrastruktury bloku C realizované na pozemcích p.č. 2167/2 a 2252/5 v k.ú. Pardubice s tím, že opět majetek získaný při výkonu společné činnosti se stává výlučným vlastnictvím města a takto bude zapsán do katastru nemovitostí po dokončení stavby a stavební společnost odstoupí od nájemní smlouvy k části pozemku, na které byl blok C realizován. Dne 6.10.1999 rozhodl zadavatel předmětnou veřejnou zakázku zadat společnosti MERA Pardubice a dne 11.10.1999 byla uzavřena smlouva o dílo na vybudování 44 b.j. bloku C v Pardubicích. Konečně co se týče bloku C – technické infrastruktury – i zde byla nejprve učiněna výzva dle § 50 odst. 1 písm. b) zákona, a to dne 27.9.1999 směřovaná vůči stejné stavební společnosti, dne 4.10.1999 byla uzavřena smlouva o sdružení za stejných podmínek jako u bloku C a usnesením Rady města Pardubice zadavatel rozhodl předmětnou veřejnou zakázku zadat firmě MERA Pardubice. Dne 11.10.1999 byla uzavřena na technickou infrastrukturu pro 44 b.j. bloku C smlouva o dílo.

Dne 12.7.2001 zahájil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže správní řízení ve věci všech šesti veřejných zakázek. Dne 26.7.2001 rozhodl, jak je úvodem rozsudku uvedeno, s tím, že došel k závěru o porušení zákona. Zadavatel, aniž by výstavba bytových domů byla zahájena, přistoupil na spolupráci se zmíněnými soukromými subjekty tak, že uzavřel smlouvu o sdružení finančních prostředků a následně smlouvy o dílo na základě písemných výzev zaslaných vždy jednomu zájemci o veřejnou zakázku na podkladě § 50 odst. 1 písm. b) zákona. Neprokázal tedy, že by se jednalo o zakázky, jejichž předmět plnění mohli poskytnout pouze ti zájemci, se kterými byly uzavřeny smlouvy o sdružení investorů a kteří byli následně zadavatelem vyzváni k podání nabídky a s nimiž byly uzavřeny příslušné smlouvy o dílo. Tak již samotným zahájením procesu zadávání nepochybně dochází

k diskriminaci potenciálních zájemců o veřejnou zakázku tím, že k podání nabídky je z neurčitého počtu případných zájemců vyzván jediný subjekt. Nelze ani vyloučit, že při použití transparentnějšího způsobu zadání veřejné zakázky by mohlo dojít k účelnějšímu vynaložení finančních prostředků z veřejných rozpočtů. Zabýval se i mírou závažnosti porušení zákona a uvedl, že v daném případě již nelze dosáhnout provedení nápravy uložením nového zadání veřejné zakázky, a proto byla uložena pokuta, výše peněžitého závazku bez DPH, který vznikl zadavateli z veřejných zakázek zadáných v rozporu se zákonem činila 271.096.400,- Kč a 1% z této částky činí 2.710.964,-Kč.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které mu předcházelo, a žalobu neshledal důvodnou.

Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy. Podle § 249 odst. 1 o.s.ř. řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá žalobou. Podle druhého odstavce žaloba musí obsahovat označení rozhodnutí správního orgánu, které napadá, vyjádření, v jakém rozsahu se toto rozhodnutí napadá, uvedení důvodu v čem žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu a jaký konečný návrh činí.

Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí je pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Dokazování se neprovádí. Podle třetího odstavce k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédne jen, jestliže vzniklé vady mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 245 odst. 2 o.s.ř. u rozhodnutí, které správní orgán vydal na základě zákonem povolené volné úvahy (správní uvážení), přezkoumává soud pouze, zda takové rozhodnutí nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem.

Podle § 250j odst. 1 o.s.ř. dojde-li soud k závěru, že napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem, vysloví rozsudkem, že se žaloba zamítá. Soud se zabývá zákonností napadeného rozhodnutí v rozsahu vymezeném žalobou (§ 249 odst. 2, § 250b odst. 1 o.s.ř.) a ustanovením § 250i odst. 3 o.s.ř..

Právní režim této veřejné zakázky se řídí zákonem č. 199/1994 Sb. ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. s ohledem na skutečnost, že k výzvě podané podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona došlo v rozmezí 7.7.1999 až 26.11.1999.

Podle § 50 odst. 1 písm. b) zákona uzavření smlouvy na podkladě písemné výzvy zaslané zadavatelem jednomu zájemci o veřejnou zakázku k podání nabídky se připouští v případě specializované veřejné zakázky v případech, kdy plnění veřejné zakázky může poskytnout jediný zájemce o veřejnou zakázku.

O shora uvedený případ se však nejedná. Žalobce usuzuje na správnost aplikace ustanovení § 50 odst. 1 písm. b) z objektivních skutečností, pro něž bylo možno zadat zakázku pouze jedinému zájemci. Aby takováto úvaha mohla být akceptována, nejsou žádné důvody. Okolnosti, které by za jiné situace mohly aplikaci tohoto ustanovení aprobovat, by nemohly vycházet ze stavu, kdy si žalobce sám nejprve vytvořil ony podmínky a teprve až bylo právně nemožné nebo obtížné je změnit, dovolával se postupu dle citovaného ustanovení zákona. Nejprve totiž byly uzavírány smlouvy nájemní, kterými se navodil stav, podle něhož byl žalobce povinen postupovat tak, aby na takto pronajatých pozemcích výstavbu prováděl výlučně nájemce. Následovaly smlouvy o sdružení prostředků, které petrifikovaly stav nájemní a obsah smluv nájemních v tom, že dále se pokračovalo v prohlubování vzájemného smluvního vztahu směřujícího k oboustranné participaci účastníků smlouvy na vlastní výstavbě domu, a teprve poté se přistoupilo k postupu dle zákona o zadávání veřejných zakázek. Nejde tedy o to, zda je právem žalobce uzavřít nájemní smlouvu, ale jaký měl být zvolen režim zakázky. Tato skutečnost je prvotní a následné vztahy jsou druhotné a z ní vyplývající. Soud se zde plně ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že v daném případě svým obsahem nešlo o zakázku, jež by sama o sobě byla mimořádná a že by ji nebylo možné zadat jinému subjektu, neboť jde o zcela běžnou výstavbu bytů a navazující infrastruktury, a pouze skutečnost, že existovaly právní podmínky natolik specifické, že nebylo jiné cesty, než-li porušit zákon, nemůže vést k moderaci přístupu orgánu dohledu nad dodržováním zákona o zadávání veřejných zakázek. Soud si dokáže představit situaci, kdy by z důvodů nezávislých na vůli žalovaného zadavatele existovaly právní vztahy, jež by mohly úvahu o mimořádnosti okolností, za nichž je zakázka zadávána, příhodněji ospravedlnit. Avšak vyjdeme-li z textu zákona, pojem specializované veřejné zakázky je třeba ztotožnit z charakterem zakázky jako takové, nikoliv s právními okolnostmi, které ji provázejí. Již proto není možné přistoupit na argumentaci

žalobce, naopak výtku žalovaného směřující k obsahu nájemních smluv, totiž aby umožňovaly přístup dalších uchazečů o výstavbu bytů, lze shledat oprávněnou.

Zákon je třeba vykládat v souladu s účelem, jemuž slouží a jak byl vyjádřen v důvodové zprávě Vlády ČR, m.j. vytvoření podmínek pro zabezpečení průhlednosti postupu zadávání. Žalobce si v daném případě nejprve vytvořil sám jistá právní omezení, totiž smlouvu o nájmu, která směřuje k zajištění, aby právě nájemce se podílel na výstavbě předmětných veřejných zakázek, a teprve poté bylo přistoupeno k úvahám o tom, jaké ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek lze aplikovat. Za té situace pak žalobce zvolil postup dle § 50 odst. 1 písm. b), tedy výzvu jednomu zájemci v podání nabídky. Ovšem takto vnímat ustanovení § 50 jako výjimku postupu při zadávání veřejných zakázek podle předchozích částí zákona v žádném případě nelze. Žalobce se vystavuje pochybnostem o tom, zda řádně zvolený postup by nevylučoval, že výsledek by byl z hlediska ekonomického stejný nebo lepší. Jde však o hypotetický předpoklad, který je obtížně prokazatelný oběma směry. Postup žalobce nebyl správný, neopíral se o výlučnost charakteru veřejné zakázky, ani o výlučnost situace, neboť ta byla připravena zadavatelem před vlastníkem aktem zadávání.

S ohledem na ustanovení § 250i odst. 1 o.s.ř., jak bylo v úvodu citováno, soud nepřistoupil na návrh provedení důkazu stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj. Učinil tak nejen proto, že dokazování se v tomto řízení neprovádí, ale také proto, že dohled nad dodržováním zákona o zadávání veřejných zakázek byl svěřen výlučně Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, nikoliv Ministerstvu pro místní rozvoj. Soud také neposuzuje stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, ale řízení, které proběhlo právě před orgánem dohledu, tj. žalovaným. Správní spis pak obsahuje veškeré skutečnosti, které jsou pro posouzení zákonnosti jeho rozhodnutí významné, obsahuje v úplnosti přehled veškerých listin, z nichž správní orgán při svém rozhodování vycházel a jež také jsou jediným podkladem, na jehož základě soud přezkoumání správního rozhodnutí provedl. Skutkové okolnosti přitom rozporovány ze strany žalobce nebyly. Soud v tomto řízení také nepřezkoumával platnost uzavřených smluv mezi žalobcem a příslušnými uchazeči o veřejnou zakázku, protože sama o sobě nemá žádný vliv na zjištění, zda došlo k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek. Soud by v takovém případě šel nad rámec přezkumné činnosti a zcela nedůvodně by zasahoval do sféry soukromoprávní. Neřešil však

ani namítanou otázku dotazů a odpovědí, představující korespondenci mezi žalobcem a žalovaným předcházející právnímu řízení. Zákon s takovýmto postupem žádné důsledky nespojuje, není možné liberovat protiprávní jednání s poukazem na předchozí doporučení orgánu dohledu. Pro takovýto postup není zákonný podklad. Bylo by tak zcela neúčelné posuzovat správnost odpovědí žalovaného ve vazbě na přesnost a úplnost dotazů žalobce.

Ze všech těchto důvodů lze uzavřít, že žalovaný neporušil zákon, a protože soud neshledal vady řízení ve smyslu § 250i odst. 3 o.s.ř., resp. k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 250j odst. 1 o.s.ř.).

O nákladech řízení rozhodl soud tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému tato náhrada ze zákona nenáleží (§ 250k odst. 1 a contr.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 5.11.2002

Za správnost vyhotovení:
P. Okleštková

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu